

WORLD WARCRAFT

နောက်ဆုံးငါးဒီးယန်း

ထင်ဇော်မျိုးသင်

ရုပ်ရှင်ဇာတ်လမ်းဝတ္ထုအား ဘာသာပြန်ဆိုထားသည်

THE LAST GUARDIAN

BY JEFF GRUBB

နိဒါန်း အထီးကျန်မျှော်စင်

သည် ည လနှစ်စင်းအနက် အရွယ်ပိုကြီးသော လက အရင်ထွက်လာသည်။ ။ ကြည်လင်ပြီး ကြယ်များ ဖြင့် အစက်အပြောက် တောက်ပနေသည့် ကောင်းကင်နောက်ခံတွင် ငွေရောင်အလင်းက ပြူထွက်နေသည်။ ။ လရောင်အောက်တွင် ရက်ဒီရစ်ချ်တောင်တန်းများ ၏ တောင်ကုန်းထိပ်သည် ကောင်းကင်ကို လှမ်းချီနေသယောင်။ နေ့ခင်းတွင် နေရောင်ကြောင့် နှမ်းဖတ်ကျောက် တောင်ထိပ်များ အကြားတွင် ပန်းခရမ်းရောင်နှင့် သံချေးရောင်များ ထနေသော်လည်း လရောင်အောက်တွင် မူ ယင်းတို့ သည် တစ္ဆေအရိပ်ရှည်ကြီးများ အဖြစ် လျော့ကျသွားတော့သည်။ ။ အနောက်ဘက်တွင် အယ်ဝင်တောအုပ်ကြီးရှိ၏။ ဝက်သစ်ချပင်ကြီးများ နှင့် ပင်စည်တွင် ဆူးချွန်ပါသည့် ရှေးဟောင်း သစ်ပင်ကြီးများ ၏ ထိပ်ဖျားများ သည် တောင်ခြေကနေ ပင်လယ်အထိ စီတန်းပြီး ရှိနေသည်။ ။ အရှေ့ဘက်တွင် ဘလက်မောရက်စ်ရွှံ့ တောကြီးရှိသည်။ ။ ယင်းရွှံ့တော နယ်မြေတွင် စိမ့်မြေများ ၊ တောင်ကုန်းနိမ့်များ ၊ ဒီရေတောများ ၊ ရေသေအိုင်များ ၊ လူတို့ အခြေကျနေထိုင်ဖို့ ကြိုးစားခဲ့ သော်လည်း မဖြစ်နိုင်ခဲ့သော နေရာများ ၊ စောင့်ဆိုင်းနေသော အန္တရာယ်များ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသည်။ ။ အရိပ်တစ်ခုက လရိပ်အောက်တွင် ဖျတ်ခနဲ ရွေ့သွားသည်။ ။ တောကျီးကန်းအရွယ် အရိပ်တစ်ခု။ တောင်တန်းဗဟိုရှိ

အပေါက်တစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်လျက် ပျံသန်းသွားသည်။ ။

သည် နေရာ၌ ရက်ဒ်ရစ်ချ် တောင်တန်းကြီးနှင့် တစ်ဆက်တည်းဖြစ်
နေသည့် အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုကို ဆွဲယူလိုက်ခြင်း ခံခဲ့ရသလိုမျိုး ကြား
တွင် ချိုင့်ဝှမ်းတစ်ခု ခွက်ပြီး ကျန်ခဲ့သလို ဖြစ်နေသည်။ ။ ကမ္ဘာဦးတစ်
ချိန်တုန်းက စကြဝဠာအတွင်း ထိခတ်မှုများ ဖြစ်ခဲ့ရာ နေရာတစ်ခု ဖြစ်
ကောင်း ဖြစ်နိုင်သလို ယင်းသည် ကမ္ဘာမြေတုန်ခါပေါက်ကွဲမှု၏ သက်
သေခံတစ်ခုလည်း ဖြစ်ကောင်းဖြစ်မည်။ သို့သော် အဖန်ဖန်သော ကမ္ဘာ
များက ယင်းခွက်ပုံစံ ချိုင့်ခွက်ကြီးကို နက်စောက်သော၊ လုံးဝန်းသော
တောင်ပူစာတသီတတန်းကြီးအဖြစ် တိုက်စားပုံပြောင်းခဲ့လေသည်။ ။ ယ
ခုအခါ ယင်းတောင်ပူစာ တသီတတန်းကြီးသည် သူတို့ ကို ဝန်းရံထား
သော မြင့်မား မတ်စောက်သည့် တောင်တန်းကြီးများ ဖြင့် ပုခက် သ
ဏ္ဍာန်ဖြစ်နေသည်။ ။ အယ်ဝင်တောအုပ်ထဲရှိ မည်သည့် ရှေးသစ်ပင်မှ
ထိုမျှအမြင့် မရှိသည့်အလျောက် အဝိုင်းလိုက်ဖြစ်နေသော တောင်ကုန်း
များ ၏ အတွင်းပိုင်းသည် ပေါင်းပင်များ၊ စပျစ်နွယ်ပင်များမှ လွဲ၍ ဟာ
လာဟင်းလင်း ဖြစ်နေပေတော့သည်။ ။

ကူတီရာက ကုန်သည် သခင်၏ နဖူးထိပ်လို ပြောင်သလင်း ခါနေသ
ည့်နေရာကို တောင်ကုန်းများ ၏ အလယ်တွင် အဝိုင်းလိုက် တွေ့
နိုင်သည်။ ။ စင်စစ် တောင်ပူစာလေးသည် ပြေပြေလေး တက်သွားရမည့်
အစား လူဦးခေါင်းလိုပင် မတ်စောက်စွာ မြင့်တက်သွားသည်။ ။ နှစ်
ပေါင်းများ စွာ အတွင်း လူအတော်များများက သတိထားမိမည်ဖြစ်သော်
လည်း ထိုအကြောင်းကို ယင်းနေရာ၏ ပိုင်ရှင်ကို သွားပြောဖို့ မဝံ့ခဲ့ကြ
ချေ။

တောင်ပူစာကုန်းထက်တွင် နက်မှောင်နေသော အင်္ဂါတေသရွတ်

ကိုင်းထားသည့် ထူထဲကြီးမား သည့် အဖြူရောင် ကျောက်တုံးဖြင့် ဆောက်ထားသည့် လူလုပ်အဆောက်အဦ ရှေးဟောင်း မျှော်စင်သည် ကောင်းကင်ထက်သို့ ထိုးထွက်နေတော့သည် ။ ဘေးပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ကုန်း များ ထက် ပိုမိုမြင့်မားနေပြီး လရောင်က အလင်းပေးထား သော မီးပြတိုက်တစ်ခုလို ဖြစ်နေသည် ။ ရဲတိုက်ကြီး ပတ်လည် အောက်ခြေတွင် တစ်ထပ်ခံထားသော အနည်းငယ်နိမ့်သည့် တံတိုင်းရှိ သေးသည် ။ ယင်းမြို့ရိုးများ အတွင်းတွင် မြင်းဇောင်းတစ်ခုနှင့် ပန်းပဲဖို တစ်ခုရှိခဲ့ဖူးသော သက်သေ အကြွင်းအကျန်ကို တွေ့နိုင်သည် ။ သို့သော် ယင်းတောင်ကုန်းပတ်ချာလည်တွင် မူ မျှော်စင်ကြီးသည် တစ်ခုတည်း ထိုးထိုးထောင်ထောင် မင်းမှုထားဆဲဖြစ်သည် ။

သည် နေရာကို ကာရာဇန်ဟု တစ်ချိန်တုန်းက ခေါ်ခဲ့ဖူးသည် ။ ယင်း သည် တာရစ်ဖယ်၏ ဆန်းပြားလျှို့ဝှက်သော ဂါးဒီးယန်းမျိုးဆက်များမှ နောက်ဆုံးတစ်ယောက်၏ ကျင်လည်ရာ အိမ်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ။ ဆိုတော့ ယင်းသည် တစ်ချိန်တုန်းက နေထိုင်စရာ နေရာတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည် ။ ယခုတော့ ယင်းသည် ပျက်စီးယိုယွင်းနေသည့် စွန့်ပစ်ခံနေရာတစ်ခုဖြစ် နေပြီ။

မျှော်စင်ထက်တွင် တိတ်ဆိတ်နေသည် ။ သို့သော် ငြိမ်သက်နေသည် တော့ မဟုတ်။ ညမှောင် အောက်တွင် အရိပ် သဏ္ဌာန်များက ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ နောက်တစ်ခုကို လူးလာခတ်နေကြသည် ။ တစ္ဆေများက လသာဆောင်နှင့် ရင်တားတစ်လျှောက်တွင် ကခုန်နေကြသ ည် ။ တစ္ဆေများ ဟု ခပ်လွယ်လွယ် ပြောရသော်လည်း ယင်းတို့ သည် အ တိတ်၏ အရိပ်ထက် ပိုသောအရာများ ။ အချိန်ကာလ၏ ရွေ့လျားမှုကို မလိုက်နိုင်ဘဲ ကျန်နေရစ်ခဲ့သော အရာများ ။ ယင်းအတိတ်၏ အရိပ်များ သည် မျှော်စင်ကြီးပိုင်ရှင်ဟောင်း၏ ရူးသွပ်မှုကြောင့် လွတ်ထွက်လာ

ခြင်းဖြစ်ပြီး ယခုအခါ စွန့်ပစ်ခံမျှော်စင်ကြီး၏ တိတ်ဆိတ်မှုအောက်တွင် သူတို့ ၏ အတိတ်သမိုင်းကို အကြိမ်ကြိမ် ပြန်လည်ကပြဖို့ ရာ ကျိန်စာသင့်ခဲ့ကြပြီ။ ကပြဖို့ ရာ ကျိန်စာသင့်ခဲ့သော်လည်း အားပေးမည့် ပရိသတ်များကတော့ မရှိပေ။

ထို့နောက် ဆိတ်ငြိမ်နေသည့်အခိုက်အတန့်အတွင်းမှာ ကျောက်တုံးများ ပေါ်တွင် ဘွတ်ဖိနပ်စီးထားသည့်ခြေ ထိခတ်သွားသည့် တိုးညှင်းသံကို ကြားလိုက်ရသည် ။ တစ်လှမ်းပြီး တစ်လှမ်း။ လရောင်အောက်တွင် လှုပ်ရှားမှုများ တွေ့လိုက်ရသည် ။ အဖြူရောင်ကျောက်တုံးကြီးကို နောက်ခံထားသည့် အရိပ်တစ်ခု၊ အေးမြသည့် ညအချိန်တွင် စုတ်ဖွာနေသော အနီရောင်ဝတ်ရုံကြီး၏ တရုပ်ရှုပ် အသံ။ အတိတ်ကာလများက နက္ခတ်ကြည့်အဆောင်အဖြစ် ရှိခဲ့သော သူရဲခိုလှုံထား သည့် အမြင့်ဆုံး ခေါင်ချွန်းနေရာတွင် ရင်တားတစ်လျှောက် သဏ္ဌာန်တစ်ခုက လမ်းလျှောက်နေသည် ။

နက္ခတ်ကြည့်ဆောင်ကို ဦးတည်သွားသော ရင်တားတံခါးသည် ရှေးဟောင်းပတ္တာများ ဖြင့် တကျိကျိမြည်ပြီး ပွင့်သွားသည် ။နောက် ပြန်ရပ်သွားသည် ။ သံချေးတက်နေခြင်းနှင့် အချိန်ကာလ၏ တိုက်စားမှုကြောင့် အေးခဲသွားသလိုမျိုး။ ခေါင်းဆောင်းဝတ်ရုံရှည်နှင့် ပုံ သဏ္ဌာန်သည် ခဏမျှ ရပ်လိုက်သည် ။ ထို့နောက် ပတ္တာပေါ်တွင် လက်ချောင်းတစ်ချောင်းကို တင်လိုက်ပြီး စကားလုံး အနည်းငယ်ကို ရွတ်လိုက်သည် ။ တံခါးကို တိုးညှင်းစွာ ပြန်လွှဲသွားသည် ။ ပတ္တာများက အသစ်ဖြစ်သွားသည့်အလား။ နယ်ကျော်လာသူက ပြုံးလိုက်သည် ။

နက္ခတ်ကြည့်ဆောင်သည် ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်နေပြီ။ ကျန်ရှိနေသေးသော ကိရိယာ တန်ဆာပလာများမှာ ရိုက်ချိုးဖျက်ဆီး စွန့်ပစ်ခံ

ထားရသည်။ ။ နယ်ကျော်လာသူမှာ တစ္ဆေ တစ်ကောင်လို တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။ ကျိုးကြေးနေသည့် နက္ခတ်ဆိုင်ရာ တိုင်းတာကိရိယာကို ကောက်ယူလိုက်သည်။ ။ ကိရိယာ၏ အတိုင်းအတာများက ယခုတော့ မေ့မေ့ပျောက်ပျောက် ဖြစ်နေပြီဖြစ်သော အမျက်ဒေါသကြောင့် လိမ်ချိုးခံခဲ့ရဟန်ရှိသည်။ ။ ယင်းသည် အစွမ်းမရှိတော့သော လေးလံသော ရွှေအစိတ်အပိုင်းလေး တစ်ခုသာ ဖြစ်နေတော့သည်။ ။

နက္ခတ်ကြည့်ဆောင်ထဲတွင် အခြားလှုပ်ရှားမှုတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့် နယ်ကျော်လာသူက လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။ ။ သရဲတစ္ဆေလိုလို ပုံရိပ်က အနားတွင် လာရပ်နေသည်။ ။ ပြတင်းပေါက်အများကြီးများ ထဲမှ တစ်ခုအနားတွင် ။ ထိုပုံရိပ်သည် ပခုံးသား ကျယ်သည့် လူတစ်ယောက်ဖြစ်ပြီး ဆံပင်နှင့် မုတ်ဆိတ်မွေးများက တစ်ခါတုန်းက မည်းနက်ခဲ့ ဟန်ရှိသော်လည်း ယခုအခါ အရွယ်မတိုင်ပဲနှင့် အစွန်းနားတွင် ငွေရောင်သန်းနေပြီ။ ထိုပုံရိပ် သည် အတိတ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်မည်။ စောင့်ကြည့်နေသူများ ရှိသည် ဖြစ်စေ၊ မရှိသည် ဖြစ်စေ သူ့တာဝန်ကို ထပ်ခါတလဲလဲ ဆက်လက်လုပ်ဆောင်နေခြင်းသာ ဖြစ်သည်။ ။ ဆံပင်နက်နှင့် လူကြီးသည် နက္ခတ်တိုင်းတာ ကိရိယာကို တစ်ခဏမျှ ကိုင်ကြည့်နေသည်။ ။ နယ်ကျော်လာသူ၏ လက်ထဲတွင် ရှိနေသော အရာနှင့် ချွတ်စွပ်တူသည့်ကိရိယာဖြစ်သည်။ ။ တစ်ဖက်တွင် ရှိသော ဖုလုံးလေးကို ဟိုရွှေသည် ရွှေလုပ်နေသည်။ ။ ရွှေလိုက်၊ ပြန်စစ်ဆေးလိုက်၊ နည်းနည်း ပြန်ရွှေ လိုက်လုပ်နေသည်။ ။ မျက်လုံးစိမ်းများ ပေါ်မှ မျက်ခုံးနက်များကို ကျုံ့လိုက်သည်။ ။ နောက်တစ်ခေါက် ထပ်စစ်ပြန်သည်။ ။ ထပ်ရွှေပြန်သည်။ ။ နောက်ဆုံး အရပ်ရှည်ရှည်နှင့် ခန့်ထည်သည့် သဏ္ဌာန်ကြီး သည် သက်ပြင်းရှိုက်ရင်း ထိုကိရိယာကို စားပွဲပေါ်သို့ ပြန်တင်ပြီး နောက် ပျောက်ကွယ်သွားလေသည်။ ။

နယ်ကျော်လာသူက ခေါင်းညိတ်လိုက်သည် ။ သည် လိုမျိုး သရဲတစ်
စွေခြောက်သည့် ဖြစ်ရပ်မျိုးက ကာရာဇန်တွင် လူတွေ နေထိုင်တုန်းက
ပင် ဖြစ်လေ့ဖြစ်ထရှိခဲ့သည် ။ ယခုလို မျှော်စင်သခင်၏ ထိန်းချုပ်မှု
(ရှူးသွပ်မှုလည်း ပါတာပေါ့)မရှိတော့သည့်အခါ သူတို့ သည် ပိုပြီး ရဲဝံ့
လာကြလေသည် ။ သို့တိုင် ထိုအတိတ်၏ အရိပ်တို့ သည် သည် နေရာ
နှင့် သက်ဆိုင်မှုရှိသော်လည်း သူကမူ သက်ဆိုင်မှုမရှိတဲ့ သူပါလေ။ သူ
ကသာ သူစိမ်းဖြစ်ပြီး သူတို့ က သက်ဆိုင်သူများ ဖြစ်သည် ။

နယ်ကျော်လာသူသည် အခန်းကို ဖြတ်ပြီး အောက်ကို ဆင်းသွားသ
ည့် လှေကားဆီသို့ သွား သည် ။ သူ့နောက်မှ အဘိုးကြီးက မြင်ကွင်းထဲ
တွင် ပြန်ပေါ်လာပြီး ခုနကတုန်းက လုပ်ရပ်များကို ထပ်ခါတလဲလဲ ပြန်
လုပ်ပြီး သူ့ကိရိယာနှင့် ကောင်းကင်ရှိ အခြားအစိတ်အပိုင်းများ သို့ ရွေ့
သွားပြီ ဖြစ်သော ဂြိုဟ်တစ်ခုအား လှမ်းကြည့်ဖို့ လုပ်နေသည် ။

နယ်ကျော်လာသူသည် တစ်ထပ်ပြီး တစ်ထပ် လှေကားတစ်လျှောက်
ဆင်းလာသည် ။ သူ့အတွက် ပိတ်ထားသော တံခါးဟူ၍ မရှိချေ။ သော့ခ
တ်ထား၊ မန္တန်ဖြင့် စီရင်ထား၊ အချိန်ကာလ ကြာညောင်းသဖြင့် သံချေး
တက်နေသော တံခါးများ သည် ပင် သူ့ကို မတားဆီးနိုင်။ စကားလုံး အ
နည်းငယ်၊ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု၊ အတွေ့အထိတစ်ခုလောက်လုပ်လိုက်လျှင်
ပင် ခတ်ထားသည့် ထူးများ ပြေလျော့သွားသည် ။ တက်နေသည့်
သံချေးများက အမှုန်ဖြစ်သွားမည်။ ပတ္တာများက ပြန်ကောင်းသွားမည်။
ရှေးဟောင်းအဆောင်များ သည် တစ်နေရာ နှစ်နေရာလောက်တွင် အ
ရောင်များ တလက်လက် တောက်နေဆဲဖြစ်သည် ။ သက်တမ်းကြာမြင့်
လှပြီဖြစ်သော်လည်း အစွမ်းထက်နေဆဲ။ ယင်းအဆောင်များ ရှေ့တွင် ခ
ဏမျှ ရပ်တန့်ပြီး ယင်းတို့ ကို ဖြေမည့် အဖြေများ ကို သူ့မှတ်ဉာဏ်ထဲတွ
င် ပြန်လည်စဉ်းစား၊ အဖြေရှာနေမိသည် ။ မှန်ကန်သော စကားလုံးကို

သူ ပြောလိုက်လျှင်၊ သူ့လက်နှင့် မှန်ကန်သောလှုပ်ရှားမှု ပြုလိုက်လျှင် ကျန်ရစ်နေသေးသော ချိနဲ့ သည့်မှော်အစွမ်းများ သည် ဖရိုဖရဲဖြစ်သွားပြီး သူ ရှေ့ဆက်လို့ ရသည် သာ။

မျှော်စင်အတွင်း သူ လျှောက်သွားနေသည့်အချိန်တွင် အတိတ်က အရိပ်များ သည် ပို၍ လှုပ်ရှားလာပြီး ပို၍ တက်ကြွလာကြသည် ။ ယခုအခါ ပရိသတ်ရောက်နေပြီမို့ အတိတ်မှ ထိုအရာတို့ သည် သည် နေရာတွင် သူတို့ ကိုယ်သူတို့ ခြေကုန်လက်ပန်းကျသည် အထိ ဖျော်ဖြေ ဖို့ ဆန္ဒရှိနေကြဟန်တူသည် ။ သူတို့ တစ်ချိန်တုန်းက ပိုင်ဆိုင်ခဲ့ဖူးသည့် အသံများ သည် ပျောက် ကွယ်သွားသည် မှာ ကြာလှပြီဖြစ်သဖြင့် ပုံရိပ်များ သာ ဟောခန်းမတွင် ရွေ့လျားနေတော့သည် ။

နယ်ကျော်လာသူသည် အရောင်ရင့်ရင့်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသော ရှေးဟောင်း အိမ်တော်ထိန်းတစ်ယောက်ကို ဖြတ်ကျော်လာခဲ့သည် ။ ထိုသူသည် တုန်တုန်ချိချိ လူအို တစ်ယောက် ဖြစ်ပြီး လူသူကင်းမဲ့နေသော ဟောခန်းမတစ်လျှောက် ငွေရောင်ဗန်းတစ်ခုကို ကိုင်ဆောင်ရင်း မြင်းဘလိုင်ဒါ(မျက်လုံးကာ၊ နားကာ)တစ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည် ။ နယ်ကျော်လာသူသည် စာကြည့်တိုက်ထဲကို ဖြတ်ပြီး ဝင်သွားသည် ။ အစိမ်းရောင်အသားအရေရှိသည့် မိန်းမငယ် တစ်ယောက်က သူ့ကို ကျောပေးရပ် ထားပြီး ရှေးဟောင်းကျမ်းစာအုပ်ကို သဲကြီးမဲကြီး ကြည့်နေသည် ။ ထမင်းစားခန်းကို ဖြတ်လာသည့် အချိန်တွင် အခန်းတစ်ဖက်စွန်း၌ ဂီတသမား တစ်အုပ်စုသည် အသံမဲ့စွာ တီးခတ်နေပြီး အကမယ်များက လည်း ရှေးဟောင်းအကတစ်ခုကို သွက်လက်စွာ ဝေ့ ဝဲကနေသည် ။ အခြား တစ်ဖက်စွန်းတွင် ကြီးကျယ်သော မြို့တော်တစ်ခု မီးလောင်ကျွမ်းနေ သည် ။ ယင်းမီးတောက်များ သည် ကျောက်တံတိုင်းများ နှင့် စုတ်ပြတ်နေသော ဝတ်ရုံထည်ကို အချည်းနှီး လာရောက်ထိခတ်နေသည်

။ ကျူးကျော်သူသည် ငြိမ်သက်နေသော မီးတောက်ထဲကို လျှောက်လာသည် ။ တစ်ခါတုန်းက ခမ်းနားသည့် လေမုန်တိုင်းပြည်မြို့ကြီးသည် သူ့ဘေးပတ်လည်တွင် မီးလောင်ကျွမ်းနေသည် ကို မြင်နေရသည့်အချိန်၌ သူ့မျက်နှာသည် မာကျောခက်ထန် လာလေသည် ။

အခန်းတစ်ခုထဲတွင် လူငယ်သုံးယောက်သည် စားပွဲဝိုင်းတွင် ထိုင်ရင်း ယခုအခါ ဘာမှန်းမသိတော့သော အလိမ်အညာများကို ပြောနေကြသည် ။ သတ္တုမတ်ခွက်များ သည် စားပွဲပေါ်တွင် ကော အောက်တွင် ပါပြန့်ကျဲနေသည် ။ နယ်ကျော်လာသူသည် သူတို့ ထဲက မေ့လျှ်ကို အတော်ကြာရပ်ကြည့်နေမိသည် ။ စားပွဲထိုးမယ်ဝိညာဉ်က နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် သေရည်များ ထပ်လာချပေးတော့မှ ခေါင်းတစ်ခါခါနှင့် ရှေ့ကို ဆက်တော့သည် ။

သူသည် မြေညီထပ်ကို ရောက်တော့မည်။ မိန်းဝင်ပေါက်အပေါ်တွင် နကျယ်ကောင် အသိုက်လို နံရံတွင် ပြုတ်လုတ်ကာ ရှိနေသည့် လေသာဆောင်နိမ့်ဘက်သို့ ခြေလှမ်းလိုက်သည် ။ တံတိုင်းအပြင်ဘက်တွင် ယခုအခါ ပြိုကျနေပြီဖြစ်သော မြင်းစောင်းနှင့် မိန်းဝင်ပေါက်အကြား မျှော်စင်ရှေ့ မြေကွက်လပ်ကျယ်ကြီးတွင် ဝိညာဉ်ထီးတည်း အရိပ်တစ်ခုက အထီးကျန်စွာ၊ သီးခြား မတ်မတ်ရပ်နေသည် ။ ယင်းသည် အခြားဝိညာဉ်များ လို ရွေ့လျားနေခြင်းမရှိ။ အဲသည် နေရာတွင် သာ ရပ်ရင်း တစ်ခုခုကို စောင့်မျှော်နေသည် ။ အတိတ်က တစ်ခုခုကို လက်လွှတ်လိုခြင်းမရှိသည့်အလား။ အဲသည် တစ်ခုခုက သူ့ကို စောင့်မျှော်နေသည့်အလား။

ထိုမရွေ့မလျားရပ်နေသည့် ပုံရိပ်၏ နက်မှောင်သည့် မသပ်မရပ် ဆံပင်များ အကြားတွင် အဖြူစင်းများက ဖြတ်ပြေးနေသည် ။ အခုမှ အသစ်ပေါက်သည့် မုတ်ဆိတ်မွေး ကျိုးတိုးကျဲတဲများ ကလည်း သူ့

မျက်နှာမှ တို့လို့ တွဲလောင်းကျနေသည် ။ လူငယ်၏ ခြေထောက်တွင် စုတ်ပြတ်နေသော အိတ်တစ်အိတ်ရှိသည် ။ သူသည် အနီရောင် တံဆိပ်ခတ်ထားသော စာတစ်စောင်ကို သူ့အသက်သည် ထိုစာပေါ်တွင် မူတည်နေသည့်အလား ဆုပ်ကိုင်ထားသည် ။

ယင်းသည် တစ္ဆေတစ်ကောင်၏ ဝိညာဉ်မဟုတ်မှန်း နယ်ကျော်သူ သိနေသည် ။ သို့တိုင် ထိုပုံရိပ်ပိုင်ရှင်သည် သေကောင်းသေနေလောက် ပြီ။ ကမ္ဘာခြားက နေတစ်စင်းအောက်တွင် ရင်ဆိုင်တိုက်ပွဲမှာ ကျဆုံးသွားလောက်ပြီ။ ယင်းသည် အမှတ်တရတစ်ခု။ အတိတ်၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခု။ သလင်းကျောက်တုံးတစ်ခုတွင် ပိတ်မိနေသော အင်းဆက်တစ်ကောင်လို။ သူ ထွက်ခွင့်ရမည့်အချိန်ကို စောင့်မျှော်နေသည် ။ သူ ရောက်လာမည့်အချိန်ကိုပေါ့။

* * *

ကျူးကျော်လာသူသည် လေသာဆောင်၏ ထိုးထွက်နေသော ကျောက်သားစွန်းတွင် ထိုင်ရင်း မျှော်ကြည့်နေသည် ။ မျှော်စင်ကြီး၏ အပြင်ဘက် တံတိုင်းကို ကျော်၍ ၊ တောင်ကုန်းကို ကျော်၍ ၊ တောင်ပတ်လည်ကို ကျော်၍ ကြည့်နေမိသည် ။ တောင်တန်းများကလည်း သူ့အလာကို စောင့်ဆိုင်းရင်း သူတို့ ၏ အသက်ရှူသံကို ရပ်ထားကြသဖြင့် လရောင်အောက်တွင် တိတ်ဆိတ်မှုက ကြီးစိုးနေသည် ။ ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာသူသည် လက်တစ်ဖက်ကို မြှောက်လိုက်ပြီး ဂါထာမန္တန် သက်ရောက်မှုရှိသော စကားလုံး အစီအစဉ်လိုက်ကို အသံအနိမ့်အမြင့်နှင့် ရွတ်ဖတ်လိုက်သည် ။ စစ်ချင်းတွင် သံစဉ်တွေက တိုးတိတ်ညင်သာစွာ

နောက် ပိုမိုကျယ်လောင်လာသည်။ အဆုံးသတ်တွင် လည်း ကျယ်လောင်နေသေးလျက် တည်ငြိမ်မှုကို ဖြိုခွဲလိုက်သည်။ ။ အဝေးမှ ဝံပုလွေများက သူ့ရွတ်ဖတ်သံကို အာရုံရသွားကြသည်။ ။ ထို့ကြောင့် တုံ့ပြန်သည့်အနေနှင့် အူသံပြန်ပေးကြသည်။ ။

ဝိညာဉ်ဆန်ဆန် လူငယ်ပုံရိပ်သည် ခြေထောက်တွင် ရွံ့များ ညစ်ပေလျက်၊ အသက်ကို ပြင်းပြင်းရှူရှိုက်ရင်း လျှို့ဝှက်ချက်များ ပါသော သူ့အိတ်ကို ကျောတွင် ပိုးရင်း မက်ဒိဗ်၏ မျှော်စင် အဓိကဝင်ပေါက်ဆီသို့ ဖြည်းဖြည်းချင်း ဦးတည်ကာ လျှောက်သွားလေတော့သည်။ ။

အခန်း - ၁

ကာရာဇန်

ကြက်သွေးရောင်ချိပ်ပိတ်ထားသော မိတ်ဆက်စာကို ချိုင်းကြားညှပ်ထားရင်း သူ့နာမည်ရင်းကို မှတ်မိအောင် ခက်ဂါ မနည်းကြိုးစားနေရသည်။ ။ ရက်ပေါင်းများစွာ ကုန်သည် လှည်း အဖွဲ့မျိုးစုံကို အဖော်ပြုရင်း နောက်ဆုံးတွင် သူသည် ကြီးမားကျယ်ပြန့်လှပြီး နေပြောက်မထိုး နိုင်သည့် အယ်ဝင်တောအုပ်ကြီးကို ဖြတ်သန်းကာ ကာရာဇန်သို့ နောက်ဆုံး လက်ကျန်ခရီးကို တစ်ကိုယ်တော် အပြင်းနှင့် လာပြီ။ ။ ထို့နောက် တောင်တန်းများ တစ်လျှောက် အဆင့်ဆင့်တက်လာရင်း အခုတော့ တိတ်ဆိတ်

ပြီး ဟာလာဟင်းလင်းဖြစ်ကာ အထီးကျန်လှသော နေရာသို့ ရောက်ရှိလာပြီ။ တိုက်ခတ်သော လေသည် ပင် အေးတိအေးစက်။ ပင်ပန်းနွယ်နွယ်ပြီး မုတ်ဆိတ်မွေးများ မသပ်မရပ်နှင့် လူငယ်သည် မြေကွက်လပ်ရှေ့တွင် ရပ်နေရင်း သူ ယခုလုပ်ရမည့်အရာကို တွေးရင်း ထိတ်လန့်နေ၏။

အဲဇရော့၏ စွမ်းအားအကြီးဆုံးမေဂျ်နှင့် သူ့ကိုယ်သူ မိတ်ဆက်ရမည့်အရေးဖြစ်သည် ။

ဒါသည် ဂုဏ်ယူရမည့်အရာတစ်ခုဟု ကီရင်တောမှ ပညာရှင်များက ပြောခဲ့၏။ လက်လွတ်မခံသင့်သည့် အခွင့်အရေးတစ်ခုဖြစ်သည် ဟု သူတို့က မရမကတိုက်တွန်းခဲ့၏။ ဩဇာရှိသော ပညာရှင်များ နှင့် မှော်ဆရာများ ၏ သီးသန့်အဖွဲ့မှ ခက်ဂါ၏ ပညာရှင်ဆရာကြီးများက ကာရာဇန်မျှော်စင်တွင် သူတို့ အတွက် နားတစ်စုံဖြစ်လာမည့်သူကို ထည့်သွင်းဖို့ ကြိုးစားနေ သည် မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာပြီဟု သူ့ကို ပြောသည် ။ သည် ကမ္ဘာတွင် စွမ်းအား အကြီးဆုံး မှော်ဆရာတစ်ယောက်၏ စာကြည့်တိုက်ထဲတွင် မည်သည့်အသိပညာများ သိမ်းဆည်း ထားသလဲဆိုသည် ကို ကီရင်တောမှ လူတွေအားလုံးက သိချင်နေကြသည် ။ မည်သည့်သုတေသနမျိုးကို သူ သဘောကျသလဲဆိုသည် ကို သူတို့ သိချင်ကြသည် ။ သူတို့ တွေ အလိုချင်ဆုံးအရာက ထိုအစွမ်းထက်လှသည့် မေဂျ်သည် သူ့အနာဂတ်အတွက် စတင်ပြင်ဆင်နေပြီလား၊ သူ့ကို ဆက်ခံမည့်သူကို လေ့ကျင့်ပေးဖို့ ကြီးမြတ်ပြီး စွမ်းအားကြီးသည့် မက်ဒိဗ်သည် ပြင်ဆင်နေပြီလား ဆိုသည် ကို သူတို့က သိချင်ကြသည် ။

ကြီးကျယ်သော မက်ဒိဗ်နှင့် ကီရင်တောအဖွဲ့တို့ သည် ယင်းကိစ္စအပါအဝင် အခြားကိစ္စများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး အချေအတင်ဖြစ်နေသည်မှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာနေပြီ။ ယခုအချိန်မှ သာ သူတို့ ၏ တောင်းဆို

မူအချို့ကို သူ့ဘက်က အနည်းငယ်လိုက်လျောမှုများ လုပ်လာခဲ့သည် ။
ယခုအချိန်မှ သာ သူက ပညာသင်တပည့်တစ်ယောက် လက်ခံဖို့ လုပ်ခဲ့
သည် ။ ယင်းသို့ ပြောင်းလဲလာမှုများ သည် မှော်ဆရာ၏ ခက်ထန်သော
နှလုံးသားက ပျော့ပျောင်းလာခြင်းကြောင့်လား၊ သို့မဟုတ် သံတမန်ရေး
ရာအရ ကစားကွက်လား သို့မဟုတ် မှော်ဆရာ၏ အနိစ္စတရားနှင့်ပတ်
သက်ပြီး သိမြင်ခံစားလာရသော ခံစားချက်များကြောင့်လား။ ခက်ဂါ၏
ဆရာသခင်များ အတွက် ဘာကြောင့် ဆိုသည့်အချက်က အရေးမပါလှ
ပေ။ လက်တွေ့အမှန်တရားက အဆိုပါစွမ်းအားကြီးလှပြီး သီးခြား
လွတ်ကင်းသည့် (ခက်ဂါအတွက်မူ ပဟေဠိဆန်သော) မှော်ဆရာက ပ
ညာသင်တပည့်တစ်ယောက် လွတ်ပေးဖို့ သူတို့ ကို တောင်းဆိုခဲ့သည် ။
ဒါလာရန်မှော်တိုင်းပြည်ကို အုပ်စိုးသော ကီရင်တောက ထိုတောင်းဆိုချ
က်ကို ပျော်ပျော်ကြီး လိုက်လျောခဲ့ကြသည် ။

သို့ဖြင့် လူငယ်လေး ခက်ဂါသည် ရွေးချယ်ခံခဲ့ရပြီး သူ့ဆရာသခင်
မှော်ဆရာများ ဆီမှ ခရီးသွားလမ်းညွှန်တစ်ခု၊ အမိန့်များ ၊ တန်ပြန်
အမိန့်များ ၊ ရယူလိုမှုများ ၊ အကြံပြုချက်များ ၊ အကြံဉာဏ်များ နှင့်
အခြားတောင်းဆိုမှုများကို ယူဆောင်ပြီး စတင်ခရီးထွက်လာခဲ့၏။ မ
ကောင်းဆိုးဝါး များ နှင့် သူ့အမေ၏ တိုက်ပွဲအကြောင်းကို မက်ဒိမ်ကို
မေးဖို့ သူ့ပထမဆုံး နည်းပြဂူဘားက မှာ သည် ။ သူ့စာကြည့်တိုက်ထဲက
အဲဒီသမိုင်းကြောင်းကို မင်းစပ်စုနိုင်သမျှ စပ်စုခဲ့ဟု လေဒီဒက်က သူ့ကို
တောင်းဆိုသည် ။ တိရစ္ဆာန်များ ၏ ဒဏ္ဍာရီနှင့်ပတ်သက်ပြီး သူ
စုဆောင်းထားသမျှကို လေ့လာခဲ့ဟု အေလွန်ဒါက အမိန့်ပေးသည် ။ သူ
မ၏ ကိုယ်ပိုင်မှတ်တမ်းတွင် မှတ်တမ်းမတင်ရသေးသော ငါးခုမြောက်
ထရီးအမျိုးအစားရှိနေသေးသည် ဟု ယုံကြည်နေသည် ။ ပွင့်ပွင့်လင်း
လင်းရှိပါ၊ ဖြောင့်ဖြောင့် မတ်မတ်နေပါ၊ ရိုးသားပါဟု အဆောင်ပစ္စည်း

အကြီးအကဲ နော်လန်က အကြံပေးသည် ။ ကြီးကျယ်သော မားဂပ်စ် မက်ဒိဗ်သည် အဲသည် လိုအကျင့်စရိုက်မျိုးကို တန်ဖိုးထားဟန်ရှိသည် ဟု သူက ဆို၏။ ဝီရိယရှိပါ။ မင်းကို လုပ်ဖို့ ပြောထားသည့်အရာတွေကို ပြီးအောင် လုပ်ပါ။ ပျင်းရိပျင်းတွဲ မနေနဲ့ ။ အမြဲတမ်း စိတ်ဝင်စားနေတဲ့ ရုပ်ပေါက်ပါစေ။ မတ်မတ်ရပ်ပါ။ အားလုံးထက် အရေးကြီးတာက မျက်စိဖွင့်၊ နားစွင့်ထားပါ။

ဒယ်လာရန်တွင် ကြီးပြင်းခဲ့ရပြီး ထိပ်တန်းမှော်ဆရာအဖွဲ့၏ တပည့် ဖြစ်ခဲ့ရသည့်အတွက် သူ့ဆရာများ သည် မှော်ပညာနှင့်ပတ်သက်လာလျှင် မည်သည့်ပုံစံပင် ဖြစ်စေကာမူ ငတ်မပြေ မက်မက်မောမောရှိကြောင်း သိထားပြီးဖြစ်သည့်အတွက် ကီရင်တောအဖွဲ့ကြီး၏ တောင်းဆိုချက်များမှာ ခက်ဂါအတွက် မထူးဆန်းလှပါ။ မှော်ပညာနှင့် ပတ်သက်ပြီး စုဆောင်းမှုများ ၊ အမျိုးအစား ခွဲခြားထားမှုများ နှင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုမှုများကို အစဉ်တစိုက် လုပ်နေသည့် သူတို့ ၏ ပုံရိပ်များမှာ ကျောင်းသားငယ်များ တွင် စွဲထင်နေပြီဖြစ်ရာ ခက်ဂါလည်း အများ စုနှင့် ထူးခြားနားပင်။

စင်စစ် ယခုလို သူ အကျဉ်းအကျပ် ရောက်ရခြင်းအတွက် သူ့ကိုယ်ပိုင် စပ်စုချင်သည့် စိတ်လည်း တရားခံစာရင်းတွင် ပါဝင်နေသည် ။ ထိပ်တန်းမှော်ဆရာအဖွဲ့က ထုတ်ပြောမည့် လျှို့ဝှက်ချက်အနည်းငယ်ထက် ပိုသော အချက်များကို ဒယ်လာရန်၏ ခရမ်းရောင်ရဲတိုက်ကြီးရှိ ဟောခန်းမများ အတွင်း ညဉ့်ပိုင်း လျှောက်လှည့်လည်ခြင်းဖြင့် သူ တွေ့ရှိခဲ့ပြီး မဟုတ်လား။ ဥပမာ ပိုင်မီးတောက်ကို အထူးတလည်နှစ်ခြိုက်သည့် အဆောင်ပစ္စည်းများ ၏ အကြီးအကဲ၊ သူမထက် အသက်များ စွာငယ်သော အစောင့်တပ်သားများကို ပိုနှစ်သက်သည့် လေဒီဒက်၊ ရှေးသမိုင်းက မကောင်းဆိုးဝါး ကိုးကွယ်သူများ ၏ အလေ့အထများကို (ပွင့်လင်း

ထင်ရှားစွာ) ဖော်ပြထားသည့် စာစောင်ငယ်များကို လျှို့ဝှက်စုဆောင်းထားသည့် စာကြည့်တိုက်မှူး ကော်ရီဂန် တို့ အကြောင်းကို မသိချင်မှ အဆုံး သူသိသည် ။

ဒယ်လာရန်၏ ကြီးမြတ်သော မှော်ပညာရှင်များ အနက် တစ်ယောက်ဖြစ်သော လေးစားရသည့် အာရက်စစ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး ထူးခြားသည့်ကိစ္စတစ်ခုရှိသည် ။ အာရက်စစ်သည် သက်ကြီးဂုဏ်သရေရှိမှော်ပညာရှင်ဖြစ်ပြီး အခြားသူများကပင် လေးစားခံရသူ ဖြစ်သည် ။ သူ ပျောက်ဆုံးသွားသည် ၊ သို့မဟုတ် သေဆုံးသွားသည် သို့မဟုတ် တစ်ခုခု ဆိုးဆိုးရွားရွား ဖြစ်သွားဟန်တူသည် ။ အခြားသူများက ယင်းအဖြစ်အပျက်ကို ထုတ်မပြောဖို့ ရွေးချယ်လိုက်ကြပြီး မှတ်တမ်းများ ထဲမှ ပင် သူ့နာမည်ကို ဖယ်ထုတ်လိုက်သည် အထိ လုပ်ခဲ့ကြပြီး သူနှင့်ပတ်သက်၍ ဘာတစ်ခုမှ ထပ်မပြောတော့ပေ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေကာမူ ခက်ဂါတစ်ယောက် တွေ့ရှိခဲ့သည် ။ လိုအပ်သော ရည်ညွှန်းမှတ်တမ်းကို ရှာဖို့ နည်းလမ်း ခက်ဂါတွင် ရှိသည် ။ လိုအပ်သော ဆက်စပ်မှုကို သူ လုပ်နိုင်သည် ။ သင့်တော်သော အချိန်တွင် မှန်ကန်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို သူ စကားတောက်နိုင်ခဲ့၏။ ယင်းအရည်အချင်းသည် ဘုရားပေးလက်ဆောင်တစ်ခုဖြစ်ပြီး ကျိန်စာ ဟုတ်မဟုတ်ဆိုသည် ကတော့ မပြောနိုင်သေးပေ။

သူ ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည့် အရာများ အနက် တစ်ခုခုကြောင့် ယခုလို ဂုဏ်သိက္ခာကြီးမြတ်သည့် (တစ်ချိန်ထဲတွင် စီစဉ်ဆောင်ရွက်မှုများ ၊ သတိပေးမှုများ အရ အသက်အန္တရာယ် ထိခိုက်ကောင်း ထိခိုက်နိုင်သည့်) တာဝန်ပေးမှုဆီသို့ ဦးတည်ခဲ့ခြင်းဖြစ်နိုင်သည် ။ ငယ်ရွယ်သော ခက်ဂါသည် သူတို့ လျှို့ဝှက်ချက်များကို မွေနှောက်ရှာဖွေရာတွင် သိပ်တော်လွန်းနေသည် ဟု သူတို့ တွေ့ ထင်ကောင်း ထင်မြင်သွားတာ ဖြစ်နိုင်သည် ။ ထို့ကြောင့် သူ့စပ်စုစုံစမ်းတတ်မှုက ကီရင်တောအတွက်

အကျိုးတစ်စုံတစ်ရာဖြစ်စေမည့် တစ်နေရာရာသို့ လွှတ်လိုက်ဖို့ ရာ မှော် ပညာရှင်အဖွဲ့အတွက် ဆုံးဖြတ်ရန် လွယ်ကူခဲ့ဟန်ရှိသည်။ ။ သို့မဟုတ် သူ့ကို ခပ်ဝေးဝေးတစ်နေရာကို ပို့ထားလိုက်ခြင်းဖြင့် ခရမ်းရောင် ရဲတိုက်ကြီးတွင် နေထိုင်သော အခြားသူများ ၏ အရေးကိစ္စများကို သူ စူးစမ်းခြင်း မပြုနိုင်ဖို့ ရာ ရည်ရွယ်ရင်းလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ။

ခက်ဂါသည် လည်း သူ၏ မနေမနား ချောင်းနားထောင်ခြင်းများမှ တစ်ဆင့် ယင်းသီအိုရီကို ကြားသိခဲ့ရပြီးဖြစ်သည်။ ။ သို့ဖြင့် သူသည် မှတ် စုများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ကျောပိုးအိတ်တစ်ခု၊ လျှို့ဝှက်ချက်များ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော နှလုံးသားတစ်ခု၊ အတင်းအကြပ်တောင်းဆိုမှု များ ၊ အသုံးမကျလှသည့်အကြံများ ဖြင့် ပြည့်နှက်နေသော ဦးနှောက်တစ်ခုတို့ နှင့် ခရီးထွက်ဖို့ ပြင်ဆင်ခဲ့ သည်။ ။ ဒယ်လာရန်မှ မထွက်ခွာမီ နောက်ဆုံးအပတ်တွင် သူသည် ထိပ်တန်းအဖွဲ့ဝင်တိုင်းနီးပါးဆီမှ မက်ဒီ ဗ်နှင့်ပတ်သက်ပြီး တစ်ခုခု စိတ်ဝင်စားနေသည့်အကြောင်းကို သူ ကြား သိခဲ့ရသည်။ ။ သစ်ပင်များ နှင့် နိမိတ်မကောင်းလှသော တောင်ထိပ်များ ဖြင့် ဝန်းရံနေသည့် လူမနီး သူမနီး အရပ်တွင် နေထိုင်သည့် မှော်ဆရာ တစ်ယောက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး ကီရင်တောအဖွဲ့ဝင်များက အလွန်အမင်း သိချင်စိတ် ပြင်းပြနေကြသည်။ ။ အလျင်အမြန်သိချင်နေကြသည် ဟု ပင် ဆိုနိုင်သည်။ ။

အသက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်ရင်း (ရှူလိုက်သည့်လေနှင့်အတူ ပါလာ သည့် အနံ့က သူသည် မြင်းဇောင်းနှင့် အလွန်နီးကပ်နေကြောင်း သတိ ပေးလိုက်သလိုဖြစ်သွားသည်) ခက်ဂါတစ်ယောက် မျှော်စင်ကြီးဆီသို့ ဦးတည်ရင်း ခြေလှမ်းကျဲကြဲဖြင့် သွားဖို့ လုပ်နေချိန်တွင် သူ့ခြေကျင်း ဝတ်တွင် အလေးတုံးများ ဆွဲထားသလို ခံစားရ၏။

ဝင်ပေါက်ကြီးသည် တောကျီးကန်း၏ ပါးစပ်ပေါက်လို ဟထားသည် ။ တံခါးပေါက်မရှိ၊ သံကွန်ယက်တံခါးမရှိချေ။ ယင်းသည် အဓိပ္ပာယ် တော့ ရှိသည် ။ အယ်ဝင်တောအုပ်ကြီးကို ဖြတ်ပြီး သည် ချိုင့်ခွက် အတွင်းရှိ လုံးဝန်းသော နံရံများကို မည်သည့်စစ်တပ်လာရောက်တိုက်ခိုက်မည်နည်း။ ထို့ထက် သူတို့ တွေသည် မားဂပ်စ် မက်ဒိဗ်နှင့် တိုက်ခိုက်ရမည်။ ကာရာဇန်ကို သိမ်းပိုက်ဖို့ ကြိုးစားသည့် သူတစ်စုံတစ်ယောက် သို့မဟုတ် တစ်စုံတစ်ရာရှိသည် ဟူသော မှတ်တမ်းမရှိပါ။

အရိပ်ထိုးနေသည့် ဝင်ပေါက်ကြီးသည် ဆင်တစ်ကောင် ကပြီး ကောင်းကောင်း ဝင်သွားလို့ ရအောင် မြင့်မားသည် ။ ယင်းကို အနည်းငယ်အုပ်မိုးနေသည့်အရာမှာ အဖြူရောင်ကျောက်တုံးများ လက်ရန်းများ ဖြင့် လသာဆောင်ကျယ်ကြီးတစ်ခုဖြစ်သည် ။ ယင်းမှ ဆိုလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်ရှိ တောင်ကုန်းများ နှင့် တတန်းတည်းဖြစ်သွားပြီး တောင်တန်းများကို ကျော်လွန်၍ မြင်ကွင်းများကို ကြည့်မြင်နိုင်လေသည် ။ လက်ရန်းတစ်လျှောက် လှုပ်ခနဲ လှုပ်ခနဲ လှုပ်ရှားမှုတစ်ခု ရှိနေသလား ဟု ခက်ဂါခံစားနေရသည် ။ မျက်မြင်တွေ့နေရသည် ဟု ပြောရမည်ထက် ရင်ဘတ်ထဲတွင် ခံစားနေရသည် ဟု ဆိုရမည်။ ဝတ်ရုံရှည်ဝတ်ထားသော သဏ္ဌာန်တစ်ခု။ ယင်းက လသာဆောင် တစ်လျှောက် မျှော်စင်ကြီးဘက်ကို ပြန်လည်လျှောက်လှမ်းသွားသည် ။ သူသည် စောင့်ကြည့်ခံနေရ တာလား။ သူ့ကို တစ်ယောက်မှ ကြိုဆိုမည့်သူ မရှိဘူးလား။ မျှော်စင်ကြီးထဲကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ သူ့ဘာသာသူ ဝင်လာဖို့ မျှော်လင့်ထားတာလား။

"မင်းက အသစ်ရောက်လာတဲ့ ကောင်လေးလား"ဟု ညင်သာသော်လည်း လေးတွဲ့ပြီး လိုဏ်ခေါင်းပါသည့် အသံတစ်သံက ထွက်ပေါ်လာရာ ခက်ဂါတစ်ယောက် ခေါင်းဆတ်ခနဲ မော့သွားပြီး ထခုန်မိမတတ်ဖြစ်

သွားသည် ။ ဝင်ပေါက်လမ်းအရိပ်အမိုးထဲမှ ခါးကိုင်းကိုင်း သေးသွယ်သော သဏ္ဌာန်တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာသည် ကို တွေ့လိုက်ရသည် ။

အဲသည် ခါးကိုင်းကိုင်း သဏ္ဌာန်သည် လူသားဟု ပြောရမည်မှာ ခပ်ခက်ခက်။ မက်ဒိမ် တစ်ယောက် တောအုပ်ထဲက တိရစ္ဆာန်များကို ပုံပြောင်းပြီး သူ့အစေခံအဖြစ် အသုံးချနေတာလားဟု ခဏတာမျှ ခက်ဂါအတွေးရောက်သွားသေးသည် ။ သည် တစ်ယောက်ကို ကြည့်ရသည်မှာ ဖျံကတုံးနှင့်တူနေသည် ။ မျက်နှာရှည်ရှည်ကြီးက ထောင့်မှန်စတုဂံတစ်စုံနှင့် ဆင်တူနေသည် ။

ဘာတွေ ပြန်ဖြေမိလိုက်သလဲ ခက်ဂါ သတိမရပါ။ သို့သော် အဲဒီဖျံလိုလို ပုဂ္ဂိုလ်က အရိပ်ထဲမှ ထွက် လာပြီး မေးခွန်းကို ထပ်မေးသည် ။

"မင်းက လူသစ်လား"။ စကားလုံးတစ်လုံးချင်းဆီက ပီပီသသ၊ သူ့သေတ္တာနှင့် သူထည့် ထားပြီး နောက်စကားလုံးတစ်လုံးနှင့် ခြားထားသည့်အလား ထွက်ပေါ်လာသည် ။ အရိပ်ထဲမှ လုံးဝကို အပြင်ရောက် လာပြီး ကိုယ်ထင်ပြလိုက်တော့ သူသည် သိုးမွေးထည်စအနက်ရောင် အိမ်တော်ဝတ်စုံကို ဝတ်ဆင်ထားသည့် အဘိုးကြီးတစ်ယောက်ထက် ဘာမှ မပိုပေ။ အိမ်စေခံ။ လူသားတစ်ယောက်။ သို့သော် အိမ်စေခံ။ သူသည် ခေါင်းတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် အမည်းရောင် ထောင့်မှန်ပုံ သဏ္ဌာန်မျက်လုံးအုပ်နားအုပ်တစ်စုံကို ဝတ်ထားသည် ။ ယင်းထောင့်မှန် သဏ္ဌာန်ကြီးက ထင်ရှားလှသည့် သူ့နှာခေါင်းကို ရောက်အောင် ရှေ့ကို ထိုးထွက်နေသည် ။

အဲဒီအဘိုးအိုကြီးကို ငေးစိုက်ကြည့်မိနေမှန်း လူငယ်က သတိထားမိလိုက်သည် ။ "ခက်ဂါ"ဟု သူက ပြောလိုက်သည် ။ တစ်ခဏအကြာတွင် သူက တင်းတင်းကြပ်ကြပ် ဆုပ်ကိုင်ထားသည့် မိတ်ဆက်စာကို ပြသလို

ကံသည် ။ "လော်ဒါရန်တိုင်းပြည်၊ ဒယ်လာရန်မှ ခက်ဂါပါ။ ငါ့ကို ကီရင်
တောက ခရမ်းရောင်ရဲတိုက်ကြီးကနေ လွှတ်လိုက်တာပါ။ ငါက ကီရင်
တောက ခက်ဂါ။ ခရမ်းရောင်ရဲတိုက်ကြီးကနေ။ ဒယ်လာရန်ကပါ။
လော်ဒါရန်တိုင်းပြည်ထဲမှာ ရှိတာလေ"

အဘိုးကြီးက သူပြောလိုက်သော တစ်စုံတစ်ခုကို တုံ့ပြန်ဖို့ မျှော်လင့်
ထားရင်း ကြီးမားလှသည့် ရေတွင်းနက်ထဲ စကားလုံးများကို တစ်လုံး
ပြီးတစ်လုံး ပစ်ထည့်နေသည့်အလား သူ ခံစားနေရသည် ။

"ဟုတ်တာပေါ့။ မင်းက ခက်ဂါ။ ကီရင်တောက။ ခရမ်းရောင်
ရဲတိုက်ကြီးဆီက။ ဒယ်လာရန်က။ လော်ဒါရန်တိုင်းပြည်က"ဟု အဘိုး
ကြီးက ပြော၏။ ကမ်းပေးလိုက်သော စာကို အိမ်စေခံကြီးက အသက်ရှိ
နေသော တွားသွားသတ္တဝါအလား လှမ်းယူလိုက်သည် ။ တွန့်ကြေနေ
သော ထောင့်များကို ပြန့်သွားအောင် လုပ်လိုက်ပြီးနောက် သူ့ဝတ်စုံ
အတွင်းထဲကို ထည့်လိုက်သည် ။ လုံးဝဖွင့်မဖတ်ပေ။ ယင်းစာကို မိုင်ပေါ
င်းများ စွာ သယ်ဆောင်လာ၊ ကာကွယ် ပေးလာခဲ့ပြီး သည့်နောက် ခက်
ဂါ ဆုံးရှုံးသွားရသလို နာကျင်ခံစားနေရသည် ။ ယင်းမိတ်ဆက် စာ
သည် သူ့အနာဂတ်ကို ကိုယ်စားပြုနေ သည် ဖြစ်ရာ ယင်းစာ ပျောက်ကွ
ယ်သွားသည် ကို မြင်ရမှာ မကျေနပ်စရာဖြစ်သည် ။ အနည်းဆုံး တစ်ခ
ဏလောက်တော့ မနှစ်မမြို့ဖြစ်လိုက်သေးသည် ။

"မက်ဒိပ် ... လော့ဒ်မက်ဒိပ် ... မှော်ဆရာကြီးမက်ဒိပ်ကာရာဇန်
ရဲ့ မက်ဒိပ် ... ကို လက်တို လက်တောင်း ကူညီဖို့ ကီရင်တောက ငါ
လွှတ်လိုက်တာပါ"

မဝီကလာပြောနေရသည့် အဖြစ်ကို ရောက်လုဆဲဆဲ လက်တစ်လုံး
အလို အနေအထားကို ရောက်နေပြီးဖြစ်ကြောင်း သူ့ကိုယ်သူ သတိထား

မိသည့် ခက်ဂါသည် သူပါးစပ်သူ စေ့စေ့ပိတ်ထားလိုက်တော့သည်။ ။

"အင်း သူတို့ တွေ ပို့လိုက်တယ်ပေါ့ ... မင်းကို သူတို့ ပို့လိုက်တယ်။
ဒါပဲမဟုတ်လား"

သူက စာမှာ ပါသည့် တံဆိပ်ကို စစ်ဆေးသည်။ ။ ထို့နောက် လက်ပိန်
ပိန်လေးက သူ့ဝှေ့စကုတ် အတွင်း နှိုက်လိုက်ပြီး သတ္တုပါးလေးဖြင့်
ချည်ထားသည့် အမည်းရောင် ထောင့်မှန်စတုရန်းပုံစံလေး တစ်ခုကို ဆွဲထု
တ်လိုက်သည်။ ။ "နားရွက်အုပ်ယူဦးမလား"

ခက်ဂါ မျက်တောင် ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်လုပ်နေသည်။ ။ "မယူဘူး။ ငါ
ဆိုလိုချင်တာက မယူတော့ပါဘူး။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

"မိရိုး" အိမ်စေခံက ပြောသည်။ ။

ခက်ဂါ ခေါင်းခါလိုက်သည်။ ။

"ငါက မိရိုးပါ" အိမ်စေခံက ထပ်ပြော၏။ "ဒီမျှော်စင်ကြီးရဲ့ အိမ်
တော်ထိန်းပါ။ မက်ဒိမ်ရဲ့ ဝေယျာဝစ္စဆောင်ရွက်ပေးတဲ့ သူပါ။ မျက်လုံး
အုပ်၊ နားရွက်အုပ်ယူဦးမလား" သူက အဲဒီ လေးထောင့်ပုံ အမည်းကြီး
ကို ထပ်ပြီး ကမ်းပေးပြန်သည်။ ။ သူ့မျက်နှာထက်တွင် ရှိနေသည့်ဟာနှင့်
ချွတ်စွပ်။

"မလိုပါဘူး။ ကျေးဇူးပါ မိရိုး"ဟု ခက်ဂါက တုံ့ပြန်သည်။ ။ သူ့မျက်နှာ
ထက်တွင် စပ်စုချင်စိတ်များ ဖြင့် မဲ့ရွံ့နေတော့သည်။ ။

အိမ်တော်ထိန်းက လှည့်လိုက်ပြီး သူ့နောက်က လိုက်ခဲ့ဖို့ ခက်ဂါကို
အားနည်းဖျော့တော့စွာ လက်လှမ်းပြလိုက်သည်။ ။

ခက်ဂါ သူ့ကျောပိုးအိတ်ကို ကောက်ယူလိုက်ပြီး အိမ်တော်ထိန်းကြီး
ကို အမီလိုက်ဖို့ ခပ်သွက်သွက်လျှောက်လိုက်သည်။ ။ ရုပ်သွင်အရ ချိနဲ့ သ

ည့်ဟန်ရှိသော်လည်း အဘိုးကြီးသည် အတော်လေး ခပ်မှန်မှန် ရွှေ့လျား နိုင်သည် ။

"ဒီမျှော်စင်ကြီးမှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်ပဲ ရှိတာလား" ခက်ဂါက စ တင်စပ်စုတော့သည် ။ သူတို့ တွေ ကြောင်လိမ်လှေကား ခပ်နိမ့်နိမ့်များ ကို စတင်တက်နေရင်း စကားစလိုက်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ဖြတ်သန်းသွား သော အစေခံများ နှင့် ဧည့်သည် များ ၏ ခြေရာကြောင့် ကျောက်လှေ ကားအလယ်တွင် ချိုင့်ဝင်နေသည် ။

"ဘာလဲ ... " အိမ်တော်ထိန်းက မကြားလိုက်ဟန် ပြန်တုံ့ပြန်သည် ။

"ခင်ဗျား တစ်ယောက်ထဲပဲလားလို့ " ခက်ဂါက ထပ်မေးလိုက်သည် ။ မေးနေရင်း မိုရိုးပြောသည့်အတိုင်း သူလိုက်ပြောကာမှ အဲဒီအဘိုးကြီး နားလည်လေမလားဟု စဉ်းစားမိပြီး "ဒီမှာ ခင်ဗျားတစ်ယောက်တည်း နေတာလား"

"မားဂပ်စ်လည်း ရှိတယ်လေ" မိုရိုးက လေသံလေးဖြင့် တုံ့ပြန်လိုက် သည် ။ သူ့အသံက တိုးညှင်းသလောက် သံချိုင်းဖုန်မှုန့်လို အန္တရာယ်ပေး နိုင်သည့် အသံမျိုး။

"ဟုတ်တာပေါ့ ... ဟုတ်တာပေါ့" ခက်ဂါ ပြန်ပြောလိုက်သည် ။

"သူသာ မရှိရင် မင်းဒီကို လာတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်ရှိမှာ လဲ"ဟု အိမ် တော်ထိန်းက ဆက်ပြောသည် ။ "ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား" အဘိုးကြီး၏ အသံမှာ မကြာခဏ စကားပြောဆိုရခြင်း မရှိသည့်အတွက် ထိုကဲ့သို့ဖြစ် နေသလားဟု ပင် ခက်ဂါ တွေးမိနေသေးသည် ။

"ဟုတ်တာပေါ့" ခက်ဂါ သဘောတူလိုက်သည် ။ "တခြားလူရှိသေး လား"

"အခု မင်းရောက် လာပြီလေ" မိုရိုးက ဆက်ပြောသည်။ ။ "တစ်ယောက်အစား နှစ်ယောက်ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ ဆိုတော့ အလုပ်ပိုတာပေါ့။ အဲဒီအကြောင်း ငါ့ကိုလည်း ကြိုမပြောထားဘူး"

"ဒီတော့ ပုံမှန်ဆိုရင် မှော်ဆရာနဲ့ ခင်ဗျားပဲ ရှိတာပေါ့ ဟုတ်လား" မေးလိုက်ရင်း အဘိုးကြီး၏ တစ်ခွန်းမေး၊ တစ်ခွန်းဖြေ နှုတ်နည်းသည့် သဘာဝကြောင့် သူ့ကို အလုပ် ခန့်ထားတာလား (ဒါမှ မဟုတ် ဖန်ဆင်းထားတာလား)ဆိုသည် ကို ခက်ဂါ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။

"ပြီးတော့ ရှိသေးတယ်။ ထမင်းချက် ရှိတယ်" မိုရိုးက ပြောသည်။ ။ "ဒါပေမဲ့ ထမင်းချက်က စကားသိပ်မပြောဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဒီလိုမေးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်"

ခက်ဂါတစ်ယောက် မျက်ခုံးမပင့်မိအောင် သတိထားမိသည့်တိုင် မအောင်မြင်လိုက်။ အိမ်တော်ထိန်းကြီး၏ ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်တွင် တပ်ထားသော မျက်စိနားရွက်အုပ် များကြောင့် သူတို့ပြန်မှုကို မတွေ့ပါစေ နှင့်ဟု မျှော်လင့်မိ၏။

သူတို့ နှစ်ယောက် မြေပြင်ညီနေရာတစ်ခုကို ရောက်လာသည်။ ။ ဟောခန်းအလယ်လောက် တွင် မီးတိုင်များ ထွန်းထားသည်။ ။ ဆန့်ကျင်ဘက်တွင် ရှိနေသော အလယ်ချိုင့်နေသည့် ကြောင်လိမ်လှေကား နောက်တစ်ခုဆီသို့ မိုရိုးက ခပ်သွက်သွက်လေး ကူးသွားသည်။ ။ ခက်ဂါကတော့ မီးတိုင်များကို ကြည့်ရင်း ခဏရပ်နေသည်။ ။ တောက်ပနေသော မီးတောက်နား လက်မအနည်းငယ် အနီးလောက်အထိ လက်ကို မြှောက်ကြည့်သော်လည်း အပူဒဏ်ကို မခံစားရပေ။ ထိုမီးတောက်အေးများ သည် မျှော်စင်တစ်လျှောက်လုံး ရှိနေသလားဟု ခက်ဂါ စဉ်းစားနေမိ၏။ ဒါလာရန်တွင် သူတို့ တွေ့သည် ဖော့စဖောရက်စ် သလင်းကျောက်

များကို အသုံးပြုသည်။ ။ ယင်းကျောက်တုံးများက ပုံမှန်အလင်းတစ်ခုကို ထုတ်လွှတ်ပေးသည်။ ။ သို့တိုင် သူ့လေ့လာမှုများ အရ မီးတိုင်များ တွင် ရောင်ပြန်ဟန်များ ၊ မီးအိမ်အတွင်းတွင် တွယ်ကပ်နေသော အဲလီးမန်တို ညာဉ်များ နှင့် တစ်ခုဆိုလျှင် ဖမ်းထားသော ပိုးစုန်းကြူးကောင်ကြီးများ ကို ထည့်ထားကြောင်း တွေ့ရှိခဲ့ရသည်။ ။ သို့တိုင် ယခုမီးတိုင်များ သည် ချိတ်ထားသော နေရာတွင် အသေ ချိတ်ထားခြင်းဖြစ်ဟန်တူသည်။ ။

မိုရိုးက နောက်လှေကားတစ်ခုကို တက်လုနီးနီးအချိန်တွင် နောက် ကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ကြည့်ရင်း ချောင်းတစ်ချက် ဟန့်လိုက်သည်။ ။ ခက်ဂါ ခပ်သွက်သွက်လေး ဆက်သွားရသည်။ ။ နားမျက်စိအကာက အိမ် တော်ထိန်းကြီးကို အကန့်အသတ်သိပ်မလုပ်နိုင်မှန်း သေချာလှသည်။ ။

"ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါကြီး ဝတ်ထားရတာလဲ" ခက်ဂါက မေးလိုက်သည်။ ။ "ဘာ ... " မိုရိုးက ပြန်အသံပြုသည်။ ။

ခက်ဂါက သူ့ခေါင်းတစ်ဖက်တစ်ချက်ကို ထိကိုင်လိုက်ပြီး "မျက်စိ၊ နားရွက်အုပ်တဲ့ ဟာလေ ... ဘာဖြစ်လို့ ဝတ်တာလဲ"

မိုရိုးက မျက်နှာမဲ့ပြသည်။ ။ ပြုံးပြသည် ဟု သာ ခက်ဂါ ယူဆလိုက် သည်။ ။ "ဒီနေရာမှာ က မှော်အစွမ်းက အားသန်လွန်းသည်။ ။ အားသန် တယ်၊ တစ်ခါတလေ မှားသွားနိုင်တယ်။ ဒီနေရာမှာ ... တချို့ ကိစ္စတွေ ... မင်းမြင်လာလိမ့်မယ်။ မင်း သတိမထား၊ ဂရုစိုက်မိရင်တော့ မမြင် ဘူးပေါ့။ ငါက ဂရုစိုက်သတိထားတတ်တယ်။ တခြားသူတွေ၊ မင်းအရင် က လူတွေ၊ သူတို့ တွေက သတိမမူကြ ဘူး။ အခုသူတို့ လည်း မရှိတော့ ပါဘူး။"

အပြင်ကို ထွက်နေသည့် လသာဆောင်တွင် သူ မြင်လိုက်သလိုလို၊ မ မြင်လိုက်သလိုလို ဖြစ်ခဲ့သည့် ပုံရိပ် သဏ္ဌာန်အကြောင်းကို ခက်ဂါတွေ့

မိသည် ။

"ထမင်းချက်မှာ လင်းကျောက်နှင်းဆီတစ်စုံရှိတယ်" မိုးရိုးက ဆက်ပြောသည် ။ "ငါ ကျိန်ပြော ရဲတယ်။ ထမင်းချက်က နည်းနည်းတော့ ရူးနမ်းတယ်လို့ ပြောရမယ်"

သွေးပူလာသည့်အခါ မိုးရိုးသည် စကားပိုပြောလာလိမ့်မည်ဟု ခက်ဂါမျှော်လင့်မိသည် ။ "ခင်ဗျားက မားဂပ်စ်ရဲ့ အိမ်တော်ထိန်းဖြစ်တာ ကြာပြီလားဗျ"

"ဘာ ... " မိုးရိုးက အသံပြုပြန်သည် ။

"မက်ဒိဗ်နဲ့ အတူနေတာ ကြာပြီလား" ခက်ဂါ ပြောလိုက်သည် ။ သူ့အသံတွင် စိတ်မရှည်သည့် လေသံ မပါသွားပါစေနှင့်ဟု မျှော်လင့်မိသည် ။

"အေး ... " အိမ်တော်ထိန်းက ပြန်ဖြေသည် ။ "အတော်လေးကြာပြီပေါ့။ တော်တော်ကို ကြာပြီ။ နှစ်ပရိစ္ဆေဒကြာခဲ့ပြီ။ ဒီမှာ အချိန်ဆိုတာက ဒီလိုပဲ"။ ဝါရင့်အိမ်တော်ထိန်းကြီးသည် ပြောနေရင်း အသံတိတ်သွားသည် ။ နှစ်ယောက်သား တိတ်ဆိတ်စွာ လှေကားတက်နေခဲ့သည် ။

"ခင်ဗျား သူ့အကြောင်း ဘာတွေ သိထားလဲဗျ"ဟု ခက်ဂါက ဆိတ်ငြိမ်နေမှုကို ဖောက်ခွဲလိုက် သည် ။ "ကျွန်တော်ပြောတာ မားဂပ်စ်ကို ဆိုလိုတာ"

"တကယ်မေးရမယ့်မေးခွန်းက ... " မိုးရိုးက နောက်ထပ်လှေကားတစ်ခုကို တွေ့ရမည့် တံခါးတစ်ခုကို ဆွဲပြီးဖွင့်ရင်း ပြောလိုက်သည် ။ "မင်း ဘာတွေ သိထားလဲဆိုတာပဲ"

မက်ဒိဗ်နှင့်ပတ်သက်၍ ခက်ဂါလေ့လာစူးစမ်းထားသမျှ အသုံးမကျ

ပေ။ စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် မှတ်တမ်းများက ဟိုတစ်စသည် တစ်စမျှသာ။ ခရမ်းရောင်ရဲတိုက်၏ စာကြည့်တိုက်ကို ဝင်ရောက်မွှေးနှောက်ခွင့်ရခဲ့သည့်တိုင် (သီးသန့်စာကြည့်တိုက်အချို့နှင့် လျှို့ဝှက်သိမ်းဆည်းထားသော ပိဋကတ်တိုက်များကိုပင် ခိုးဝင်ကြည့်ခဲ့သေးသည်) အဲဒီကြီးမြတ်ပြီး စွမ်းအား ကြီးသော မက်ဒိဗ်အကြောင်းက ဘာမျှမရှိသလောက်ပင်ဖြစ်သည် ။ ယင်းသည် သံသယဝင် စရာကောင်းလောက်အောင် ထူးဆန်းသည် ။ ဒါလာရန်တွင် ရှိသော မေဂျ်အိုတိုင်းသည် မက်ဒိဗ်ကို လေးစားကြပြီး သူ့ဆီမှ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု လိုချင်နေကြသည် ချည်းဖြစ်သည် ။ အချို့က မျက်နှာသာ ပေးမှု၊ အချို့က ရင်းနှီးသော အဖော်အဖြစ်၊ အချို့က သတင်းအချက်အလက် ... ။

မက်ဒိဗ်သည် မှော်လောက သက်တမ်းအရဆိုလျှင် လူငယ်တစ်ယောက်သာ ဖြစ်သည် ။ အသက်လေးဆယ် လောက်သာ ရှိဦးမည်။ အခုပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော အရာများက သူ့ကျော်ကြားမှုနှင့် လားလားမျှမဆိုင်။ ခက်ဂါ အင်မတန် အံ့အားသင့်ရသည် ။ သူကြားခဲ့ဖူး သည့်၊ ဖတ်ခဲ့ဖူးသည့် မှတ်တမ်းအများ စုတွင် သီးခြားရပ်တည်သော မှော်ပညာရှင်များ သည် အလွန်အမင်းဝံ့ကြွားကြပြီး လူတွေသိဖို့ မသင့်တော်သော လျှို့ဝှက်ချက်များကို ကြောက်ရွံ့ခြင်း ကင်းစွာ မွှေးနှောက်လုပ်ဆောင်တတ်ပြီး သူတို့ စွမ်းရည်ကို ကျော်လွန်သော စွမ်းအားများ နှင့် စွမ်းအင်များကို နှောင့်ယှက်မိခြင်းဖြင့် သေကုန်ကြသည် ။ ဒုက္ခိတဖြစ်သွားသည် ။ သို့မဟုတ် ပျက်စီး ဆုံးရှုံးသွားကြရသည် ။ ကလေးဘဝတွင် သူရရှိခဲ့သော သင်ခန်းစာအများ စု၌ ဒါလာရန်မှ မဟုတ်သော မေဂျ်များ သည် အမြဲတမ်းလိုလို တူညီသော နိဂုံးဖြင့် အဆုံးသတ်သွား ကြသည် ။ အတားအဆီး အထိန်းအကွပ်မရှိ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် သင်ယူတတ်မြောက်ပြီး စနစ်တကျ သင်ယူထားခြင်းမရှိသည့် မှော်ဆရာများ သည် အမြဲလိုလို အဆုံးသတ်

တံမလှချေ (အမြဲတမ်းလိုလို မဟုတ်သော်လည်း တစ်ခါတစ်ရံ သူတို့ သည် ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရှိသော အရာအတော်များများကိုလည်း သူတို့ နှင့် အတူ ဖျက်ဆီးသွားခဲ့ကြသည်)

ရဲတိုက်တစ်ခုလုံးကို သူ့ကိုယ်ထက်တွင် သယ်ဆောင်ထားခြင်းမျိုး လုပ်ဆောင်ခဲ့တာ မရှိခြင်း၊ ငရဲကမ္ဘာတစ်လျှောက် သူ့အက်တမ်များကို ပျံ့နှံ့သွားအောင် လုပ်ခဲ့တာမျိုးမရှိခဲ့ခြင်း၊ နဂါးတစ်ကောင်ကို မည်သို့ ထိန်းချုပ်မလဲဆိုသည် ကို နားမလည်ဘဲနှင့် ဆင့်ခေါ်ခဲ့ခြင်း မရှိသည့် အတွက် မက်ဒိဗ်သည် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် အလွန်အမင်း ထိန်းချုပ်နိုင်သည့် သူဖြစ်လျှင်ဖြစ်၊ သို့မဟုတ် အလွန်ကြီးကျယ် သော စွမ်းအားများ ရှိနေတာသာ ဖြစ်ရမည်။ သူ့ကို ပညာသင် တပည့်အဖြစ် လက်ခံခဲ့သည့်ကိစ္စ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ပညာရှင်များက ပွက်လောဆူညံ ရိုက်ခဲ့ခြင်းနှင့် သူ လက်ခံရရှိခဲ့သော ညွှန်ကြားချက် စာရင်းအရ ဒုတိယအချက်သည် သာ ပို ဖြစ်နိုင်သည် ဟု ခက်ဂါ ဆုံးဖြတ်လိုက်သည် ။

စူးစမ်းမှုများ စွာ လုပ်ခဲ့သည့်တိုင် ဘာကြောင့်လဲဆိုသည် ကို သူ အဖြေမထုတ်နိုင်ခဲ့ပေ။ သီးခြားရပ်တည်နေသော အဆိုပါမေ့ရုံနှင့်ပတ်သက်ပြီး ကီရင်တောပညာရှင်များက သိသာထင်ရှား စွာ လေးစားအားကျ နေရလောက်အောင် မက်ဒိဗ်တွင် ကြီးကျယ်သော သုတေသနများ လည်း မရှိ။ ကြီးကျယ်သော တွေ့ရှိမှုများ မရှိ။ တုန်လှုပ်သွားလောက်သော ပြီးမြောက်မှုများ မရှိ။ ကြီးမားသော စစ်ပွဲများ လည်း မရှိ၊ ကြီးကျယ်သော အောင်နိုင်မှုများ လည်း မရှိ။ အင်အားကြီးမားစွာ တိုက်ခိုက်ခဲ့ရသော တိုက်ပွဲများ အကြောင်းလည်း မကြားမိ။ မက်ဒိဗ်ပါဝင်သော ကိစ္စရပ်များ နှင့် ပတ်သက်၍ စာ၊ ကဗျာများက ချောက်တိချောက်ချက်။ သို့မဟုတ်လျှင် သူ့ပြီးမြောက် အောင်မြင်မှုများ နှင့် ပတ်သက်ပြီး ဇွဲကြီးသည့် တမန်များ သည် ခေါင်းတညိတ်ညိတ်နှင့် သူ့အကြောင်းကို

ဇာတ်လမ်းပမာ ပြောနေကြမည်မှာ အမှန်ဖြစ်သည်။ ။

သို့တိုင် သည် နေရာတွင် အရေးကြီးသော အရာတစ်ခုကို ခက်ဂါ သဘောပေါက်သည်။ ။ ကီရင်တောမှ ပညာရှင်များ အကြားတွင် မက်ဒိမ် နှင့်ပတ်သက်ပြီး ကြောက်ရွံ့မှု၊ လေးစားမှုနှင့် မနာလိုဝန်တိုမှုများ ရောယှက်နေသည်။ ။ စင်စစ် ကီရင်တောသည် မှော်ပညာဆိုင်ရာနှင့်ပတ်သက်ပြီး အခြား မန္တန်မှုတ်သူများကို တန်းတူဟု သတ်မှတ်သူများ မဟုတ်ပေ။ ခရမ်းရောင်ရဲတိုက်နှင့် မဟာမိတ်မဖွဲ့ထားသည့် မှော်ဆရာများကို မကြာခဏဆိုသလို နှောင့်ယှက် ဟန့်တားခြင်းများ ပင် ရှိခဲ့သေးသည်။ ။ သို့တိုင် သူတို့ တွေသည် မက်ဒိမ်ကို ခေယယ ဆက်ဆံနေကြသည်။ ။ ဘာကြောင့်လဲ။

ခက်ဂါတွင် ဟိုတစ်ပိုင်း သည် တစ်စ သဲလွန်စများ သည် ရှိသည်။ ။ မက်ဒိမ်၏ မိဘများ နှင့် ပတ်သက်၍ (ဂူဘားက မက်ဒိမ်မိခင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး စိတ်ဝင်စားသည်) မှော်ပညာပေါင်းချုပ် စာအုပ်၏ ဘေးမာဂျင်မှတ်စုအချို့တွင် မက်ဒိမ်နာမည်နှင့် ဒါလာရန်ကို ရံဖန်ရံခါ အလည်လာသည့် အကြောင်းကို တိုင်တည်ဖော်ပြထားသည်။ ။ ယင်းအလည်လာမှုအားလုံးသည် လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်အတွင်းကသာ ဖြစ်ပြီး မက်ဒိမ်သည် သက်ကြီးမေ့ဂျ်များ (ယခုပျောက်ဆုံးနေသော အာရက်စစ် တို့လို) နှင့်သာ တွေ့ဆုံခဲ့လေသည်။ ။

ပြန်ချုပ်ရလျှင် ခက်ဂါသည် သူ့အလုပ်လုပ်ပေးဖို့ အတွက် တာဝန်ပေးခြင်းခံရသော ကြီးမြတ်သော မေ့ဂျ်အကြောင်း ဘာမှ မသိသလောက်ပင်။ အသိပညာသည် သူ့အတွက် ဓားနှင့် ဒိုင်းဖြစ်သည် ဟု ခံယူထားသူဖြစ်ရာ ရင်ဆိုင်ရမည့်ကိစ္စအတွက် ရင်ကွဲပက်လက် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းလောက်အောင် သူ့တွင် နည်းပါးစွာ လက်နက်တပ်ဆင်

ထားသလို ခံစားနေရသည်။ ။

သို့ဖြင့် သူက ကျယ်လောင်စွာဖြင့် "သိပ်မသိဘူး"

"ဘာ ... " မိုရိုးက လှေကားထက်၌ ကိုယ်တစ်ခြမ်းလှည့်ကြည့်ပြီး တုံ့ပြန်လိုက်သည်။ ။

"ငါ သိပ်မသိဘူးလို့ ပြောတာ" ခက်ဂါက သူ ရည်ရွယ်ထားသည် ထက် ပိုမိုကျယ်လောင်စွာ တုံ့ပြန်လိုက်မိသည်။ ။ သူ့အသံက ကြောင်လိမ်လှေကားတစ်လျှောက် နံရံများကို ကန်ပြီး ပဲ့တင်လာ သည်။ ။ မျှော်စင်ကြီးသည် ထင်သလောက် တကယ်ပင် မြင့်သလားဟု ခက်ဂါ စဉ်းစားနေမိသည်။ ။ သူ့ခြေသလုံးသားများက ယခုတောင် အတော်တောင့်နေပြီ။

"ဟုတ်တာပေါ့။ မင်း ဘယ်သိမလဲ"ဟု မိုရိုးက ပြောလိုက်သည်။ ။ "ဒါ လေးတော့ မှတ်ထား။ ငယ်တဲ့ သူတွေက သိပ်မသိကြဘူးကွ။ အဲလိုသိပ် မသိတာကပဲ သူတို့ ကို ငယ်ရွယ်စေတာလား မသိပါဘူးကွာ"

"ကျွန်တော် ဆိုလိုတာက" ခက်ဂါ နည်းနည်း စိတ်မရှည်ချင်တော့။ သူက ခဏရပ်လိုက်ပြီး အသက်ပြင်းပြင်း ရှူလိုက်သည်။ ။ "ကျွန်တော်ဆို လိုတာက မက်ဒိဗ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး သိတာ သိပ်မရှိဘူးလို့ ပြောချင်တာ။ ခင်ဗျားမေးထားတာလေ"

မိုရိုးက ခဏမျှရပ်တန့်လိုက်သည်။ ။ နောက် သူ့ခြေထောက်ကို နောက်တစ်လှမ်းအတွက် ပြင်ရင်း "အေး ငါ မေးခဲ့တယ် ထင်တာပဲ"ဟု သူက ပြောသည်။ ။ "သူက ဘယ်လိုပုံစံမျိုးလဲ" ခက်ဂါမေးလိုက်သည်။ ။ သူ့လေသံက တောင်းပန်းတိုးလျှိုး နေသည့်အလား။

"တခြားလူတွေလိုပါပဲ... ငါထင်တာပဲလေ" မိုရိုးက ပြောသည်။ ။ "သူ့

မှာ သူနှစ်သက်တာတွေ ရှိတယ်။ သူ့စိတ်နဲ့ သူရှိတယ်။ ကောင်းတဲ့ နေ့တွေ ရှိတယ်။ ဆိုးတဲ့ နေ့တွေ ရှိတယ်။ ဒီတော့ တခြားလူတွေလိုပဲပေါ့။"

"ဘောင်းဘီကို တစ်ခါမှာ ခြေထောက်တစ်ချောင်းပဲ ထိုးထည့်သလို မျိုးပေါ့" ခက်ဂါက သက်ပြင်းချရင်း လှမ်းပြောလိုက်သည်။ ။

"မဟုတ်ဘူး ။ သူက ဈာန်ကြွပြီး ဝင်သွားတာ"ဟု မိုရိုးက ပြောသည် ။ အဘိုးကြီးက ခက်ဂါကို လှမ်းကြည့်သည် ။ အဘိုးကြီးမျက်နှာတွင် ခပ်ရွဲ့ရွဲ့အပြုံးလေး ခက်ဂါတွေ့ဖြစ်အောင် တွေ့လိုက်သေးသည် ။ "လှေကား နောက်တစ်ခုပဲ ကျန်တော့တယ်"

နောက်ဆုံးလှေကားက ကျဉ်းကျပ်စွာ ကွေ့ကောက်သွားသည် ။ သူတို့ တွေ မျှော်စင်ကြီး၏ အမြင့်ဆုံးကွေ့ပတ်ကို နီးနေပြီဟု ခက်ဂါ ခန့်မှန်းမိသည် ။ အဘိုးကြီးက ဦးဆောင်သွားသည် ။

လှေကားက စက်ဝိုင်းပုံအခန်းငယ် တစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်သွားသည် ။ ယင်းအခန်းငယ်ကို ရင်တားကျယ်ဖြင့် ကာရံထားသည် ။ ခက်ဂါ ကြိုခန့်မှန်းခဲ့သလိုပင် သူတို့ သည် နက္ခတ်ကြည့် ခန်းမဆောင်ကျယ်ကြီးရှိသည့် မျှော်စင်ကြီး၏ ထိပ်ဆုံးကို ရောက်ရှိ လာပြီ။ နံရံများ နှင့် မျက်နှာကြက်များ သည် ကြည်လင်သည့် သလင်းကျောက် ပြတင်းပေါက်များ ဖြင့် နေရာယူထားသည် ။ သူတို့ လှေကား တက်နေချိန်အတွင်းမှာ ပင် ညကလုံးဝကို မှောင်သွားပြီ။ ကောင်းကင်တစ်ခုလုံး မှောင်မိုက်နေပြီ။ ကြယ်များကတော့ ပြန့်ကျဲနေသည် ။

နက္ခတ်ကြည့် ခန်းမဆောင်ကြီးသည် မှီ န်ပျပျဖြစ်နေသည် ။ မည်သည့်နေရာတွင် မဆို တွေ့နေရသည့် မှီ တံတုတ်မှီ တံတုတ် မဖြစ်သော မီးတုတ်များ ဖြင့် ထွန်းလင်းထားသည် ။ သို့တိုင် ညကောင်းကင်ကို ပြည့်ပြည့်ဝဝကြည့်နိုင်ဖို့ ယင်းမီးတုတ်များကို အကာလေးဖြင့် အုပ်ထားသည် ။

အခန်းအလယ်တွင် မီးမွှေးထားခြင်း မရှိသည့် မီးဖိုတစ်ခုရှိနေသည် ။
နောက်ပိုင်း အခန်းအပူချိန် လျော့ကျသွားသည့်အခါ ထွန်းညှိနိုင်ဖို့ တော့
ပြင်ဆင်ထားသည် ။

ခန်းမဆောင်ကြီး၏ အပြင်ဘက်နံရံနားတစ်ဝိုက်တွင် စားပွဲအတော်
များများကို ဖြန့်ကြက်ထားသည် ။ စားပွဲပေါ်တွင် အမျိုးအစားစုံလင်
သော ပစ္စည်းများကို တင်ထားလေသည် ။ စာရေးစက္ကူများ အတွက်
စာရွက်ဖိအဖြစ် အသုံးချသည့် ငွေရောင်ပစ္စည်းများ နှင့် ရွှေရောင်
နက္ခတ်အိမ်မြောင်၊ ဒါမှ မဟုတ် ရှေးဟောင်းစာများကို အချို့စာမျက်နှာ
များ တွင် မှတ်ထားသော စာမှတ်ကတ်များ စသဖြင့် ... ။ ကောင်းကင်ထ
က်တွင် လှည့်လည်နေသော ဂြိုဟ်များ ၏ ရွှေ့လျားမှုကို ဖော်ပြနေသည့်
တစ်ဝက်တစ်ပျက် တပ်ဆင်ထားသည့် မော်ဒယ်ပုံစံက စားပွဲတစ်ခုပေး
တွင် ရှိလျက်၊ ယင်းဘေးတွင် ဝါယာကြိုးငယ်များ ၊ ပုတီးလုံးငယ်များက
အနုစိတ်ဆန်သည့်အခြားကိရိယာများ အကြားတွင် ပြန့်ကျဲလျက်ရှိနေ
သည် ။ နံရံတစ်ဖက်တွင် မှတ်စုစာအုပ်များကို စီတန်းပြီး ထားသည် ။
သို့သော် အခြားစာအုပ်များက စားပွဲအောက်တွင် ကျပ်ညပ်ထည့်ထား
သော သေတ္တာများ ထဲတွင် ။ တိုက်ကြီး၏ မြေပုံတစ်ခုကိုလည်း ဘောင်
တွင် ဆွဲချည်ထားသည် ။ အဲဇရော့၏ တောင်ပိုင်း နယ်မြေမှ သည် ခက်
ဂါ၏ မွေးရပ်မြေလော်ဒါရန်တို့ ကို ပြထားသလို သီးသန့်ဆန်လှသည့် ဒွ
က်ဖ်များ နှင့် အဲဗ်တို့ ၏ တိုင်းပြည်များ ဖြစ်သော ခါဇ်မိုဒန်နှင့် ကူသာ
လာစ်တို့ ပါ ပါဝင်သေးသည် ။ မြေပုံပေါ်တွင် များ စွာသော စိုက်အပ်
ငယ်များကို ထိုးစိုက်ထားသေးသည် ။ မက်ဒိစ်ကိုယ်တိုင်သာ အဖြေ
ထုတ်နိုင်မည့် ပဟေဠိဖြစ်သည် ။

လူတစ်ယောက် ရှိနေသည် ။ မက်ဒိစ်ဖြစ်ရမည်။ အခြားသူတစ်ယော
က်မဖြစ်နိုင်မှန်း ခက်ဂါသိ နေသည် ။ သက်လတ်ပိုင်း အမျိုးသားတစ်

ယောက်။ ဆံပင်က ရှည်လျားပြီး ကျစ်ဆံ့ပြီးကျစ်ကာ နောက်ချထားသည် ။ သူငယ်စဉ်က ဆံပင်သည် မည်းနက်တောက်ပြောင်နေဖို့ များမည်၊ ယခုတော့ နားသယ်စများ နှင့် မုတ်ဆိတ်မွေးများ တွင် အရောင်ပြောင်းနေပြီ။ သူတို့ တွေ ရယူလိုက်သည့် မှော်စွမ်းအားများ ၏ စိတ်ဖိစီးမှုကြောင့် မေ့ရုံအများ အပြား ထိုသို့ဖြစ်သွားသည် ကို ခက်ဂါ သိ၏။

မေ့ရုံတစ်ယောက်အတွက် ရိုးရှင်းလွန်းသော ဝတ်ရုံကို မက်ဒိဗ်ဝတ်ဆင်ထားသည် ။ သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့် ကွက်တိဖြစ်နေအောင် သေချာဖြတ်တောက်ချုပ်လုပ်ထားသည့် ဝတ်ရုံ။ အပိုတန်ဆာများ ဆင်ယင်ထားခြင်းမရှိသည့် ခေါင်းစွပ်အင်္ကျီတိုက ခါးအထိ၊ ခါးအောက် ဘောင်းဘီရှည်က သူခြေထောက်နှင့် မတန်သည့် ဘွတ်ဖိနပ်ကြီးအတွင်း စွပ်ဝင်သွားသည် ။ ကြက်သွေးရောင်ဝတ်ရုံရှည်ကြီးက သူ့ပခုံးပြင်ကျယ်ကြီးမှ အောက်ကို လျှောကျနေသည် ၊ ခေါင်းဆောင်းကို နောက်တွင် လှန်ချထားသည် ။

မျက်လုံးက အမှောင်ကို အသားကျလာသည် နှင့်အမျှ မှော်ပညာရှင်၏ ဝတ်စုံသည် ဘာမှ တန်ဆာဆင်ယင်ထားခြင်းမရှိဟု သူထင်ထားခဲ့မိသည့်အချက်သည် မှားနေကြောင်း ခက်ဂါ သိလာသည် ။ ယင်းဝတ်စုံသည် ငွေချည်ထိုးထားသည် ။ အင်မတန်မှ ကို နူးညံ့သိမ်မွေ့လှသည့် လက်ရာကြောင့် စစချင်း ကြည့်လိုက်သည့် တစ်ခဏတွင် သတိမမူမိခြင်းဖြစ်သည် ။ မေ့ရုံ၏ နောက်ကျောကို ကြည့်လိုက်သည့်အခါ ရှေးဒဏ္ဍာရီလာ မကောင်းဆိုးဝါးအချို့၏ ပုံစံတကျ မျက်နှာများကို ရှုမြင်နေရခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သဘောပေါက်သွားသည် ။ သူက မျက်တောင်ခတ်နေရင်း

မျက်နှာကြက်တွင် ရှိနေသော အခက်အလက်ဖော်ထားသည့် သဏ္ဌာန်တစ်ခုသည် ရစ်ပတ်ခွေနေ သည့် နဂါးတစ်ကောင်ပုံပြောင်းသွားပြီး ညကောင်းကင်ထက်ကို ပျံသန်းသွားသည် ။

မက်ဒိဗ်သည် အိမ်တော်ထိန်းနှင့် လူငယ်ကို ကျောပေးထားခြင်းဖြစ်ပြီး သူတို့ ကို လုံးဝလျစ်လျူရှုထားလေသည်။ စားပွဲတစ်ခုနားတွင် မတ်တတ်ရပ်နေပြီး လက်တစ်ဖက်တွင် ရွှေရောင် နက္ခတ်အိမ်မြှောင်ကို ကိုင်ထားပြီး အခြားတစ်ဖက်တွင် မှတ်စုစာအုပ်ကို ကိုင်ထားကာ အတွေးနက်နေဟန် ရှိသည်။ ။ ယင်းသည် ပင် မိရိုး သတိပေးခဲ့သော "အကြောင်းကိစ္စများ" "အနက် တစ်ခုခုဖြစ်လေလိမ့်မလားဟု ခက်ဂါတွေးလိုက်မိသေးသည်။ ။

ခက်ဂါ လည်ချောင်းဟန့်သံပေးလိုက်ပြီး ရှေ့ကို တစ်လှမ်းတိုးလိုက်သည်။ ။ သို့သော် မိရိုးက လက်တစ်ဖက်မြှောက်ပြီး ဟန့်တားလိုက်သည်။ ။ မန္တန် မှုတ်လိုက်သည့်အလား ခက်ဂါ နေရာတွင် ပင် တောင့်တောင့်ကြီး ရပ်သွားသည်။ ။

အိမ်တော်ထိန်းအဘိုးအိုသည် သူ့သခင်မေ့ဂျီ၏ ဘေးတစ်ဖက်ကို ညင်သာစွာ လျှောက်သွားပြီး သူရောက်နေသည် ကို မက်ဒိဗ် သတိပြုမိလာသည့်အချိန်အထိ စောင့်ဆိုင်းနေသည်။ ။ တစ်မိနစ် ... ။ ဒုတိယတစ်မိနစ် ... ။ အဆုံးအစမရှိ ကြာလွန်းလှချည်လားဟု ခက်ဂါ မြည်တွန်မိသည်။ ။

နောက်ဆုံး ဝတ်ရုံရှည် သဏ္ဌာန်ကြီးသည် သူ့နက္ခတ်အိမ်မြှောင်ကို ချထားလိုက်ပြီး မှတ်စုထဲတွင် ခပ်သွက်သွက်လေး အချက်သုံးချက်ကို ချရေးလိုက်သည်။ ။ ဘိုင်းခနဲ စာအုပ်ကို ပိတ်ချလိုက်ပြီး မိရိုးကို လှမ်းကြည့်သည်။ ။

မက်ဒိဗ်၏ မျက်နှာကို ပထမဆုံးအကြိမ်တွေ့ဖူးခြင်းဖြစ်ရာ မက်ဒိဗ်သည် အသက် လေးဆယ်ကျော်တစ်ယောက်ဖြစ်သင့်သည် ထက် များစွာအိုမင်းနေသည် ဟု ခက်ဂါ ထင်မိသည်။ ။ မျက်နှာက နွမ်းလျနေသလို

အရေးအကြောင်းများကလည်း နက်ရှိုင်းလှသည် ။ သူ့မျက်နှာ တွင် ဤမျှနက်ရှိုင်းသည့် အရေးကြောင်းတစ်ခုဖြစ်လာအောင် မက်ဒိဗ်တစ်ယောက် မည်သည့် မှော်ပညာကိုများ သုံးစွဲနေလို့ ပါလိမ့်ဟု ခက်ဂါ အတွေးရောက်နေမိသည် ။ မိုရိုးက သူ့ဝတ်ရုံ အတွင်း အိတ်ထဲကို လက်နှိုက်လိုက်ပြီး ကြွေမွှေးနေသည့် ကြက်သွေးရောင် ချိပ်တံဆိပ်နှင့် မိတ်ဆက်စာကို ထုတ်ယူလိုက်သည် ။ မမှီ တ်မသုန်ရှိနေသော မီးတိုင်အောက်တွင် ချိပ်တံဆိပ်က သွေးနီရောင်သန်းနေသည် ။ မက်ဒိဗ်က လှည့်လိုက်ပြီး လူငယ်ကို လှမ်းကြည့်သည် ။

မေ့ဂျီ၏ မျက်လုံးများက ထူထဲနက်မှောင်သော သူ့မျက်ခုံးများ အောက် မျက်တွင်း နက်နက်တည်ရှိသော်လည်း ယင်းမျက်လုံးအတွင်းတွင် ရှိသော စွမ်းအားများကို ခက်ဂါ တမုဟုတ်ချင်း သတိထားမိသည် ။ ထိုအစိမ်းရောင်မျက်လုံးနက်များ အတွင်းတွင် တစ်စုံတစ်ခုက ကခုန်လှုပ်ရှားနေသည် ။ စွမ်းအားကြီးမားပြီး ထိန်းချုပ်မထားသော တစ်စုံတစ်ခု ... ။ အန္တရာယ် ကြီးမားသော တစ်စုံတစ်ခု ... ။ မေ့ဂျီသခင်ကြီးက သူ့ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်သည် ။ ထိုတစ်ခဏ တွင် ပင် မှော်ဆရာသည် သူရှိနေသည့်အဖြစ်ကို လုံးဝဥသုသိရှိသွားပြီးသည့်တိုင် ပိုးကောင်မာ တစ်ကောင် သို့မဟုတ် လှေးတစ်ကောင် ရှိနေသည် ထက် ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားစရာ မကောင်းသည့်အလား သဘောထားကြောင်း ခက်ဂါ ခံစားရလေသည် ။

မက်ဒိဗ်က ခက်ဂါကို ကြည့်နေရာမှ စည်းခတ်ထားသေးသည့် မိတ်ဆက်စာကို ကြည့်လိုက်သည် ။ ခက်ဂါ ချက်ချင်းကို စိတ်သက်သာရာရသွားသည် ။ ဆာလောင်နေသည့် သားရဲကောင်က သူ့ကို ဖြတ်လျှောက်သွားပြီး ပြန်တောင် လှည့်မကြည့်တော့သည့်အဖြစ်အလား ... ။

သို့သော် သူ့စိတ်သက်သာရာရသည့်အဖြစ်က တစ်ခဏသာခံသည် ။
မက်ဒိဗ်က စာကို ဖွင့်မဖတ်။ ထိုအစား မျက်ခုံး ကြုတ်လိုက်သည် နှင့် ထို
စာက ထပေါက်ကွဲသော လေနှင့်အတူ မီးတောက်တစ်ခုအသွင် ပြောင်း
လဲသွားသည် ။ မီးတောက်များက မက်ဒိဗ်ကိုင်ထားသော စာရွက်အစွန်း
တစ်ဖက်တွင် သွားစုနေသည် ။ စူးရှသော အပြာရောင်မီးတောက်ဖြင့်
တဖျတ်ဖျတ် ဖြစ်နေသည် ။

မက်ဒိဗ် စကားပြောတော့ သူ့အသံက ဩဩကြီးနှင့် ရယ်စရာလိုလို၊
သဘောကျစရာလိုလို။

"ဒီတော့" သူ့လက်ထဲတွင် ခက်ဂါ၏ အနာဂတ် လောင်ကျွမ်းနေ
သည့် အချက်ကို လုံး ၀ သတိမထားသည့်ဟန်ဖြင့် "နောက်ဆုံးတော့ ငါ
တို့ ရဲ့ စပိုင် ရောက် လာပြီပေါ့"
